

Kolleger! Kamrater! Mötesdeltagare!

Jag kallade en gång, under den turbulenta hösten 2008, mina närmaste chefers ledarstil för medeltida.

Det var på ett stormöte med personal och chefer. Det var kanske inte världsklass, att säga så, och jag kommer inte säga det igen. Men det börjar bli uppenbart, hösten 2011, att svenska polisers arbetsvillkor hör hemma i en helt annan tid, än 2000-talet.

Och det är därför, skulle man kunna säga, som jag står här idag.

En nyanställd polisassistent i Stockholm tjänar idag omkring 17000 kr efter skatt, inklusive ett genomsnittligt ob-tillägg för treskift.

Vi talar om en anställd som arbetar i polisens kärnverksamhet. En person som numera inte sällan är i min ålder, mellan 35 och 40, och som ofta, liksom jag, har små barn hemma att försörja. Ni som försökt vet, att det inte är någon lätt uppgift för en sådan person att vara den som jobbar medan ens bättre hälft är föräldraledig därhemma.

Jag är otroligt glad att se, att det som föddes ur ett lunchsamtal på Södermalm före sommaren, och som närdes av den ilska och frustration jag kände under semestern, att detta resulterat i den uppslutning vi ser här idag! Och jag har förstått under resans gång, att det beror på att många känner igen sig i det jag upplever.

Och inte nog med det: Medan vi står här och är arga, samlas kolleger på Stortorget i Malmö, och på Järntorget i Göteborg. De är arga där också!!!

Vi tjänar alldeles för lite!!! Vi som är här idag har känt det länge. Nu är det hög tid att förklara det för våra högsta chefer, för ansvariga politiker, och för väljarna.

Det är vi, som tillsammans bär upp kärnverksamheten, som de senaste åren, år för år, betalat tillbaka av vår lön till statskassan i och med att ingångslönen varit i stort sett oförändrad sedan 2002 då den sattes till 19000. Att vi i Stockholm efter sex års anställning tjänat 28000 spelar

mindre roll eftersom inte heller den summan justerats över tid och efter inflationen.

Jag ger mig inte in i debatten om löneskillnader över landet. Jag nöjer mig med att konstatera att alla polisassistenter i Sverige, var och en av oss, tjänar för lite!!!

Vi som är ute varje dag, varje natt, och värnar om medborgarnas yttersta trygghet, skyddar medborgarnas egendom, liv och hälsa, och som ingriper när dessa angrips.

Vi som varje dag, varje natt skälls på, och blir hotade, slagna och bespottade, av de individer vi möter i samhället.

Vi som kommer hem sent på nätterna eftersom vi stannat kvar på jobbet på övertid för att slutföra en arbetsuppgift, och som går upp tidigt nästa morgon för att återigen inställa oss på jobbet.

Vi tjänar alldeles för lite!!!

Jag är utryckningspolis. Jag är ålagd av min chef att tjänstgöra minst 7 nätter på 8 veckor. För ett nattpass en vardag erhåller jag, utöver lönen, ett ob-tillägg på 200 kr efter skatt. Smaka på det! 200 kr. För att min säng står tom hemma. För att jag inte är med mina barn när de vaknar på morgonen. 200 kr.

På julaftonen, om jag jobbar då, får jag 380 kronor efter skatt för att jag inte är med min familj. Hur mycket skulle du vilja ha för att vara ifrån familjen vid julklappsöppningen?

Och eftersom få poliser frivilligt väljer att jobba på julaftonen, blir vi minst vartannat år tvingade till det. 380 kr!

Nu har vi fått ett centralt avtal med en ny ingångslön på 21300 kr. Vi har en tuff tid framför oss när nästa löneavtalsrörelse drar igång om ett år. Man kommer säga till oss att vi måste hålla igen eftersom vi är inne i en lågkonjunktur. Man kommer prata med oss om ansvar.

Men vi såg ingenting av högkonjunkturen som tog slut i år. Under åren 2010 och 2011 borde man ha passat på att åtminstone inflationsjustera lönerna, eftersom pengarna uppenbarligen fanns då, fast på annat håll.

Så vad fick vi? I elfte timmen fick vi 1300 kr i höjd ingångslön. Staten, vår arbetsgivare, var upptagen med att lösa ut giriga bankdirektörer och anställa de mest högavlönade myndighetscheferna någonsin. Så tala inte med oss om ansvar!

Idag är vi, tack vare ett regeringsbeslut, över 20 000 poliser i Sverige. Det är naturligtvis roligt att välkomna nya kolleger till polisväsendet. Men ska vi, som är här idag, ta personligt ansvar för att man anställt fler poliser än man i praktiken har råd att ge en skälig lön? Nej säger jag! Nej nej nej!!!

Vi sänder ett tydligt budskap här idag, ett budskap inför nästa regeringsbudget: Avsätt lönemedel till svensk polis! Riktiga pengar, inga jordnötter!

Och ett budskap inför nästa lönerörelse: Fördela lönemedlen så att det lönar sig att jobba inom kärnverksamheten. Se till att betala dem som är vakna på nätterna, så att medborgarna ska kunna sova tryggt!

Det kan tyckas självklart, men de viktigaste medarbetarna inom svensk polis, är de poliser som har direkt kontakt med brottslingarna och brottsoffren. Det är dags att vi får se lite mer av lönepengarna!

Vi skrev en debattartikel inför den här demonstrationen, som finns att läsa på Svenska Dagbladets webb. I kommentarsfältet fanns bland annat någon som frågade sig, varför i fridens namn vi talade om nettolöner? Det framstod som djupt ohederligt att tala om nettolöner. Själv tycker jag det är extremt hederligt att betala skatt...

Man har all rätt att bli upprörd för vad man vill, men syftet med att tala om nettolöner, var ju just att människor, som absolut inte förstod någonting av min, och er, vardag, ändå skulle förstå detta: Många av oss lever på rena minimilöner.

En annan kommentator menade att vi måste ha vetat vad vi signade upp för när vi valde att bli poliser. Det är också klokt resonerat:

När jag första gången sökte till polisutbildningen 2002 var ingångslönen nämligen 19000 kr. När jag gått klart utbildningen 2006 var lönen... fortfarande 19000 kr. Nu när det gått 9 år sedan min första ansökan har lönen precis höjts till 21300.

Så visst, villkoren är ju nästan identiska med hur de var då, med samma lön och allt. Och det är ju precis där problemet ligger, mina vänner!!!

Genom att i stort sett behålla samma ingångslön i tio år, har Rikspolisstyrelsen systematiskt och målmedvetet lönedumpat oss.

Av en händelse har detta sammanfallit med, att vi fått 6000 nya poliser i landet. Är det någon som ser ett samband? Rikspolisstyrelsen såg nog sambandet tidigt i alla fall, min gissning är att man såg det redan 2002.

Alla poliser som är här idag känner till, hur våra arbetstider ser ut. Eller rättare sagt, hur de känns. I kroppen. I huvudet. I själen. Jag behöver inte prata med er om arbetstiderna.

Men låt oss slå fast, att lön, som vi pratar om idag, hänger intimt ihop med övriga anställningsvillkor, såsom arbetstider.

Det hänger också intimt ihop med den fysiska och psykosociala arbetsmiljön. Även där, hävdar jag, ligger svensk polis långt efter sin samtid.

Även där, har man, om man så vill, underlåtit att justera för inflationen.

Jag tycker att det är rimligt, att en arbetsgivare som erbjuder väsentligt sämre arbetsvillkor än vad som är normalt för det omgivande arbetslivet, kompenserar sina anställda för detta.

Jag tycker att det är lika rimligt, att en arbetsgivare som regelmässigt sätter sina anställda i hot- och våldssituationer, kompenserar de anställda även för detta.

Och jag tycker, slutligen, att det är helt jävla uppenbart, att Rikspolisstyrelsen och de 21 svenska polismyndigheterna brister i allt detta!!! Vad är det man inte förstår???

Ni har ju hört uttrycket: You pay peanuts, you get monkeys. Nu säger vi: Ge oss riktiga pengar för ett riktigt arbete!

Det som händer annars är att många av oss söker, och får, andra jobb. Nu tänker i alla fall jag gå till Arbetsförmedlingen! Tack ska ni ha!!!

//Polisassistent Johan Svanestrand, IG Södermalm